

NOVI
COMMENTARII
ACADEMIAE SCIENTIARVM
IMPERIALIS
PETROPOLITANAE

TOM. XVII.

pro Anno MDCCLXXII.

PETROPOLI
TYPIS ACADEMIAE SCIENTIARVM
MDCCLXXIII.

DE RELIQUIIS
 ANIMALIVM EXOTICORVM
 PER ASIAM BOREALEM REPERTIS
 COMPLEMENTVM.

Auctore

P. S. PALLAS.

Mira forte visa sunt, quae de fossilibus quadru-
 pedum Indicorum, praesertim Rhinocerotum
 reliquiis per Sibiriam inuentis olim e Gazophylacio
 Academiae exposui. Iam itineranti per has ipsas
 terras, quas ossibus fossilibus admirandis refertas esse
 docui, maiora adhuc miracula sese obtulerunt, quae
 nunc, simul cum obseruationibus quibusdam genera-
 lioribus, ad doctrinam de fatiis horum ossium ali-
 quando stabiliendam apprime facientibus, pro com-
 plenda priore tractatiuncula breuiter exponam.

Primum ergo moneam, verissimum me de-
 prehendisse, quod prius alienis innixus obseruationi-
 bus scripseram, per vniuersam Asiam borealem ab
 ipso Tanai fluuio ad extremum Antiquae telluris
 Americae vicinum angulum, vix vllum dari flu-
 uium insigniorem, praecipue *campestrem*, in cuius
 ripis vel alueo non fuerint reperta, saepiusque ad-
 huc inueniantur ossa Elephantum, aliorumque va-
 stissimorum et non huius climatis animantium. Dico
 cam-

campestem fluuium : in vniuersum enim statui potest alpestres Sibiriae tractus, qui congenitis telluri faxis, verticali proxima directione fissilibus exasperantur, continuisque Iugis vniuersam peruadunt Asiam, celis passim aeternaque niue candidis cacuminibus supra nubes sese extollentes, quadrupedum exoticorum pariter atque corporum marinorum fossilibus reliquiis expertes esse. Contra vbi Alpium asiaticarum extremi colles in planitiem demittuntur, magisque vbi vasti succedunt campi limo vel arena scaturiginoso argillarum strato superingestis aequati; ibi ripae fluminum atque riuorum planitiem transversulcantium elatiores vbique fere ossibus atque reliquiis variis aduentitiis sunt feracissimae; satis certo, vt videtur, argumento has ipsas reliquias etiam in locis a cursu fluminum remotis elatiore camporum solo sepultas passim latere. Desunt eadem vero vel parcissime saltim occurrunt, vbi telluris ab alluue alpestri remotioris superficies nimium demittitur, vbi immensae regnant paludes atque pascua depressa. Quae quidem norma adeo firma est, vt ad obum fluuium, qui secundum imam calcem Vralensis iugi ad arcton defluens modo humiles palude syluisque imperuias, modo elatas habet ripas, ossa elephantina similiaque iis fere locis tantum reperiantur, vbi adiacentes colles arenosi vel limosi praeruptas ripas efficiunt. Neque ad Irtim eiusue collaterales campestres fluuios huiusmodi ripa fere vlla est, e qua, dum a vernis exundationes vel per scaturigines subterraneas subruitur, Ossa mamontea

dicta similiaque non in lucem prodeant. Imo quidquid dentium eburneorum per Sibiriam colligitur atque venum adportatur e praeruptis semper altioribusque fluuiorum ripis, praesertim arenosis erui constans est fama.

Huic obseruationi, quae ad extricanda fata ossium fossilium ducere aliquando poterit, alias eodem facientes superaddam. Notabile *primum* est in omni climate vel sub omni latitudine, a zona montium Asiam diuidentium vsque ad conglaciatas Oceani borealis oras vniuersam Sibiriam vbique ossibus mamonteis aequae feracem esse; optimumque reperitur ebur fossile in terris arctico circulo vicinis, inque regionibus maxime orientalibus, quae sub eadem latitudine Europa multo frigidiores sunt, et quarum solum aestate tantum in superficie regelari solet.

Porro obseruatum est, quod Ossa maiorum minorumque animalium quibusdam locis maxima copia congesta iacent, vt quasi gregem animalium vastissimorum ibi obrutam fuisse diceres. Rara autem huius rei exempla innotuerunt; Celeberrima sunt, ripa Tanais in vicinia oppidi *Kostynsk*, quam nuper accuratius descripsit *Cel. S. G. GMELINVS* (*); magisque ripae Obensis aluei praeruptae et glareosae, quas alternatim adiacentes colles arenosi variis passim stratis argillofis, ferruginosisque conspicui, paulo

(*) S. G. GMELIN Reise durch Rusland *Vol. I. pag. 34.*
itemque *p. 78. et seq.*

lo infra vicum Kuschewatensam (*Kuschewazkoi Pogost*) huic fluuio praebent et in quibus elephantinorum ossium maxima copia, dentes, scapulae, vertebrae, costae, ossa innominata artuumque fulcra vbique fere sparsa iacent et ab alluione aquarum in lucem producuntur; ita vt ab incolis fere quotannis ebur ibi colligi soleat, plurimaque ossa a studioso, quem vere anni 1771. versus glaciale Oceanum secundum Obum fluium dimiseram, *Basilio Sujef* in praedictis ripis inuenta fuerint.

Deinde vero quibusdam in locis singulorum saepe vel paucorum animalium reliquias in tumulis arenosis, vno quasi sepulcro condita reperiri, variis exemplis comprobare possum. — Sed in plerisque ripis, quae fossili ebore ossibusque inclaruerunt, membra animalium plerumque disiecta reperiuntur, quasi a fluctibus agitata et obruta limo vel glareosis maxime stratis euidentissime vndarum effectum et fluctuatione congestis, imo variis saepe corporum marinorum reliquiis consociata. Huius momenti, in extricanda ossium fossilium historia grauissimi, pluribus in locis luculentissima exempla propriis oculis vidi. *Primum* ad Rhyllum nobis *Iaik* dictum fluium, qui per vastos magnae Tatariae campos in Mare Caspium fluit, parallelus tractui montano, ex Vralensis iugi ramo primario ad ipsum mare vsque collibus decrescentibus, sabulosis continuato, interque praedictum fluium et Volgam fere medio. Tractus iste montanus maximam partem constat saxo glareoso, schistisque variis in strata horizontalia

fissilibus, argillis porro versicoloribus, margis atque creta, non sine crebis passim petrefactorum marinarum vestigiis. Campi ad orientem iugi latissime patentes, saluginosi, limo flavescente, subtili arena mixto, aequabili conteguntur, quo etiam constant ripae praeruptae Rhymini, passim ad plures orgyas elatae. In limo totam planitiem occupante silices quidem nusquam inveniuntur, sed vbiq̄ue fere fo-
 dientibus et ad ripas, inque lacunis salis occurrunt immixtae testae calcinatae concharum marinarum, quarum fragmentis comminutis in vicinia Maris Caspii omne littus apprime constat (*). Ex eodem limoso solo Rhyminus, vbiq̄ue altiores ripas subruit crebro in conspectum producit Elephantum dentes, maxillas, magna artuum ossa, Bubalorum immania cum cornibus capita, similesque reliquias, quarum bene magnum numerum per hasce regiones profectus miraculi loco apud plebem adseruari vidi, quaeque magis integra reliquerat aetas collegi (**). Neque solum Rhyminum sed et alios deserti Tatarici fluuios huiusmodi reliquias e ripis abreptas alueis voluere argumento potest esse Bubali cranium fractum, quod ex Irgiso fluuio Volgam augente piscatorio rete extractum Samarae accepi (†), atque Elephantis ebur corruptum quod in Iaxarte repertum
 Oren-

(*) PALLAS Reisen durch das Russische Reich *Vol. I. pag.*
 366. 379.

(**) *Ibid. p. 378. seq. 401 et 417.*

(†) *Loc. cit. p. 158. seq.*

Orenburgi apud mercatorem Bucharum proflare vidi.

Possent hic quoque memorare ebur fossile in regione colliculosa inter Volgam et Swjagam, quae stratis calcareis atque argillosis, immensa petrefactorum marinorum copia foetis vbique scatet, passim ad riuos reperiendum, cuius exemplum (††) recentius in Diario itineris per illas regiones facti commemoravi. — Neque non huc pertinent reliquiae crebrae Elephantinorum sceletorum, quae secundum Turam, Isettum et Shiassum fluuios, ad ipsam calcem orientalem Vralensium Alpium, itemque ab occidente huius Iugi secundum Kamam et influentes illam fluuios iisdem saepe in stratis terrae cum reliquiis marinae originis occurrere solent. Quae prius aequare vere submersa atque in strata telluris superficialia postmodum deposita fuisse praesertim edoctus fui exemplo ossium ad Isettum fluuium in tractu riuu *Suuarisch*, haud longe ab oppidulo cui a copia pyritarum in eo tractu vbique frequentium nomen est (*Koltshedanskoi Ostrog*) propiusque adhuc Tamakulensem vicum sub stratis variae arenae, argillae atque ferruginosi lapidis, simul cum Glossopetris, pyritibus aliisque marinae inundationis argumentis repertorum, de quibus accuratam expositionem in *secundo Itinerarii Volumine* communicavi.

Merentur hic denique recenseri massae polymorphae, testaceis marinis, petrificatis refertae, quas

D d d d 3

Dili-

(††) *Loc. cit. p. 140.*

Diligentissimus Studiosus, quem supra nominavi, ad ripas Obi fluvii easdem reperit, de quibus quod ossibus praesertim elephantinis abundant supra monui.

Sed omnium clarissima, simul cum ossibus fossilibus copiosis, vestigia maris ad Irtin fluvium inueni, cuius totum decursum relegi aestate anni 1771. ad calcem vsque Iugi per Asiam continui Altaici ibidem dicti, quod hic ipse fluuius perfringens e praeruptis quasi faucibus montani claustrum in campos arenosos vastissimos effunditur. Lustrans ipse ripas exaltatas, quae alterna vice huic fluuiio per campestria iam tendenti adiacent praeruptae, et constant mera glarea super aquigena argillarum superficie stratificata, variis in locis, quae in Itinerario (*Vol. II.*) speciatim recensita sunt, ossa corrupta Elephantum, Bubalorum, Rhinocerotum in virgineis arenae versicoloris stratis haerentia tetigi, simulque mirabundus obseruavi arenam iisdem in locis, vti passim ad Irtin, testaceis calcinatis originem marinam vndique loquentibus satis copiose commixtam esse. Imo reperi simul fragmenta ossea, quae forma et textura nonnisi ad maiorum piscium marinarum crania pertinuisse satis euidenter perspicui poterat.

In regione huius fluvii, vt hic obiter addam, perfectissime apparet ossa fossilia simul cum vestigiis maris vsque ad ipsam calcem alpestris iugi sparsa iacere. Etenim vsque in regionem metallis feracem Caesareisque argentifodinis celebrem, quae iugi Altaici quasi fimbriam borealem constituit, rupibusque maxime exasperata est, reliquias Elephantis duobus
locis

locis repertas vidi. Ex ipsa scilicet argentifodina primaria, quae a copia serpentum inclyta est (*Smei-nogorskoi Rudnik*) inter mineras superficiarias, in monte ultra septuaginta orgyas elato, effossum fuit fragmentum molaris Elephantini antiquissimi; eodemque in monte Corallitas varios ipse legi, et in montibus vicinis Calcareis Entrochitae copiose reperiuntur. Ab his deinde montibus (qui strata non habent horizontalia, sed maxime acuto angulo inclinata) quinque fere milliaram germanicorum distantia, depressiori in regione, vbi iam plana fit tellus et ager, praeter eminentes hinc inde colliculos rupestres venisque metallicis non expertes, flauenti fere limo constat, ad sinistram ripam riui cuiusdam ad Obum longinquo flexuosoque cursu tendentis, cui *Alei* nomen est, aliquot annis ante meum in haec regiones aduentum rusticus piscaturam exercens detexerat Ebur Elephantis e praerupto loco ripae prominulum, dederatque occasionem curiosiori per metallifossore inquisitioni, qua non solum complura eiusdem Elephantis maiora ossa satisque corrupti molares, sed eodem quoque in loco minoris cuiusdam ignotaeque visae quadrupedis paucae reliquiae reperiae sunt, e quibus vltimis molarem vnicum, qui ad me peruenit, quique post corrupta minora vtriusque animalis ossa cum ebore magis edaci aeuo reluctauerat, in *Secundo Volumine* Itinerarii delineatum dedi, ipse tunc ignorans atque dubitans cuiusnam esset animalis; donec nuperrime accepto integerrimo Rhinocerotis cranio, de quo infra sermo erit, istum quoque

quoque molarem ad Rhinocerotem pertinuisse dici.

Huic expositioni e nuperrimis obseruationibus addam repertos ad Ieniseam molares Elephantinos: quorum vnum ipse inueni paulo infra Krasnojarense oppidum, vbi montes a palmario Iugo sparsi in planitiem stratis horizonti fere parallelis in planitiem decrescunt, in ripa praerupta lapilloso-glareosa, vbi crebra simul fragmenta occurrunt lignorum intra glaream petrefactorum, quae forma sua detrita et exesa testantur, ante lapidificationem in aquis agitata et putrida facta fuisse. — Alterum molarem in regione maxime boreali hoc anno inuenit saepius laudatus studiosus B. *Sujef*, paulo supra hybernaculum *Selakino*, quod in latitudine boreali septuaginta fere graduum ad Ieniseam positum est, in locis ripae vbi non raro petrefacta quoque marina leguntur.

Si recensitis hucusque obseruationibus addas magnam copiam ossium Elephanti, aliaque exotica cranialia a Samojedis colligi venumque Beresouam adportari e planitie, quam colunt, vastissima, syluis denudata, Sibiriaeque borealem oram vsque in latitudinem sexaginta octo circiter graduum constituentis; hanc ipsam vero planitiem monumenta plurima inuidentis olim Pelagi seruare; — si denique perpendas latentia vbique fere per telluris depressioris strata, solis Iugis palmariis montium exceptis, petrefacta corporum marinorum, integraque strata aequoream originem arguentia obseruari, et iis praesertim locis, vbi quadrupedum exoticarum ossa in superficie

perficie telluris latent, marina simul varia modo iisdem, modo subiectis in stratis admixta esse: Tum quidem fateor, contra opiniones in hac re caeteras omnes, maxime verosimile videri ossa subterranea quadrupedum in Australibus terris natorum, quae nunc per borealem Asiam sparsa iacent, reliquias esse cadauerum ex australi patria in arcticas vsque plagas abreptorum et grauissima forte olim globi terraquei catastrophe submersorum: Eamque non solum vere extitisse, sed etiam violentissimam atque subitanam fuisse nouo atque inaudito argumento probabile reddam.

Loquor de re portento proxima, de reperto in frigidissima orientalis Sibiriae plaga *Rhinocerote integro*, per tot retro saecula in conglaciato inhospitae huius terrae solo, *cum corio cumque tendinum et carnum insignibus reliquiis* conseruato. Qua quidem in re mihi fidem facturos eruditos fere desperarem, nisi varias, de quibus hic erit sermo, fossiles huius animalis partes, et *integrum* praesertim *Caput* Academiae nostrae nuper pro testimonio veritatis transmisissem; ad cuius itaque *Illustrem confessum* tanquam ad oculares testes in re fere incredibili prouoco.

Quum Mense Martio huius Anni (1772.) Irkutiam peruenissem, e primis quae mihi oblata sunt curiosis erat *Caput* fossile animalis cuiusdam vastae molis, corio suo naturali vestitum, imo tendinum atque ligamentorum reliquias plurimas ostendens, quod e figura, vestigiisque cornuum illico pro Rhi-

nocerotis capite agnoui, reique monstrositate perculsus et dubitans confirmatus statim fui additis eiusdem animalis *pedibus*, postico usque ad femur integro et antici extremitate, in quibus non solum divisura unguularum Rhinocerotis characteristica, sed corium pariter, imo carniū duratarum grossiores fibrae, velut in Mumia naturali supererant. Hasce reliquias, ab *Excellentissimo Irkutensis ditionis totiusque Orientalis Sibiriae Governatore, Exercitus duce atque Equite aurato ADAMO de BRIL* mihi tunc traditas, ea ipsa hyeme transmiserat e districtu Lenensi siue Iacutensi praefectus quidam (*Vpravitel* Russi vocant) plebis Iacuticae in tractu Wiluji fluvii (*Вилуи*) degentis, qui fluvius sub latitudine boreali sexaginta quatuor circiter graduum ab occidente fluens infra Iacutiam urbem in Lenam incidit. Relatio praefecti IOANNIS ARGVNOF Russica lingua conscripta, dataque Decembri mense 1771. ex hybernaculo ad Wiluense ostium sito (*Nishnoe Wiljuiskoi Simowje*), Irkutiae vero 27mo Februarii sequentis anni accepta, cuius fidum apographum Academiae obtuli, sequentia continet: “Eo ipso Decembri mense „in ripa Wiluji fluvii arenosa, sub praerupto quin- „que orgyis ab aqua remota colle, quadragenis cir- „citer stadiis Russicis, (quae quingentis orgyis complentur) “supra hybernaculum Wilujense superius „(*Werchnoi Wiljuiskoe Simoje*) repertum fuisse aquis „elutum cadauer animalis arena semisepti, cuius „longitudo quindecim dodrantes, altitudo decem do- „drantes aequasse videbatur; quodque nec a Russis „eius

„eius regionis incolis , neque a gentibus interroga-
„tis agnitum vel vnquam antea in illa plaga visum
„fuisse Praefectus testatur. Quum itaque ineruditis
„etiam res mira et insolita euenisset , edictumque
„prius a Governatore emanauerat , vt omnis gene-
„ris curiosa , quae in Ircutensi dictione offerrentur ,
„praefecti ad Governatorem deferrent , Caput reperti
„animalis cum duobus pedibus citissime , (optime-
„que seruata) per Olecmenfe munimentum Ircutiam
„transmissa fuerunt ; reliquum vero cadauer , cor-
„ruptum valde , licet corio naturali adhuc obuolu-
„tum , praeter vnicum adhuc pedem , qui ad Prae-
„fecturam Iacutensis Prouinciae transmittebatur , in
„loco relictum periit.„

In capite pedibusque recenter acceptis corium
atque tendines aliquam mollitiem a terreno humore
madentes seruauerant , foetoremque spirabant non
recens corruptarum carniū , sed latrinis prorsus an-
tiquis comparandum , quasi Ammoniacalem. Prope-
rans illo tempore , vt Baikalem lacum ante disru-
ptam glaciem traicerem , neque de accuratiore de-
scriptione cogitare potui , neque partes illas Rhino-
cerotis fossiles delineare tempus permisit. Itaque
Ircutiae relictas in furno omni cura sensimque ex-
ficcari iussi ; quod quum diutissime continuata cura ,
propter exsudantem continuo pinguinositatem vix
tandem aucto calore obtineri potuisset , casu interea
accidit , vt pars superior cruris posterioris , omnis-
que pes anticus in furno nimis ardenti ambureren-
tur et ab iis , quibus ficcandi cura erat demandata

abiecta fuerint. Caput vero et extremitas postici pedis integerrima atque siccatione vix mutata ad me peruenerunt, eoque statu in priore adiectarum tabularum (Tab. XV.) accuratissime depicta exhibentur, Caput (fig. 1.) a latere dextro, pes vero posticus a latere pariter (fig. 2.) et a facie antica (fig. 3.) inspectus. Odor partium mollium, quae pinguedinis haud parum in medullis seruauerant, siccatione denuo transiit in foetorem tetrum carniuum post aliquam putrefactionem ardore solis exsiccatarum, quem etiam nunc seruant.

Fig. 1.

Animal, cuius hae partes fuerunt, non e maximis sui generis neque aetate prouectum erat, vt testantur ossa capitis magis, quam in craniis Rhinocerotum olim a me descriptis, discreta. Adultum tamen fuisse e comparatione magnitudinis cum iis ipsis craniis senioribus, quae in variis Sibiriae regionibus fossilia reperta sunt, apparet. Longitudo capitis tota a summa crista occipitali ad extremum rostri ossei denudati aequat mensurae Parisinae duos pedes, tresque pollices cum dimidio. Cornua cum capite adlata non fuerunt, prius forte abrupta et a flumine vel transeuntibus gentilibus, qui venationi operam nauant, ablata. Apparent autem cornu nasalis pariter atque frontalis euidentissima vestigia: Area scilicet inaequalis, (fig. 1. a.) inter orbitas leuiter protuberans, ouato-rhomboida fere forma corio destituta est, soloque incrustata periosteo tenui, quasi corneo, creberrimisque villis erectis, corneis hispido; aequat haec area longitudine 6^{ll}. 5^{lll}. latitudine

tudine 5^{ll}. anteriore angulo acutius terminata inter-
 iecto isthmo semipollicari corii integri discreta est
 ab area tuberculosa (fig. 1. b.) ovali in rostro osseo
 conspicua, cui cornu nasale innatum fuisse probat
 productio corii in fibras densata atque extenuata
 corneas, supra posticum marginem tuberis nasalis
 continuatas; huiusque tuberis longitudo 8^{ll}. 6^{lll} cir-
 citer explet.

Tab. XV.
 Fig. 1.

Corium maximam partem capitis obuestiens
 in sicco statu substantiae est tenacissimae, fibrosae,
 corio arte pro calceamentorum soleis durato similis,
 extus fuscum, intus vero substantia albida gaudens,
 ignique iniectum instar vulgaris corii foetidum. Cir-
 ca os, vbi mollia carnosaque labra fuerunt, maxi-
 me corruptum atque lacerum, osseas maxillarum
 extremitates reliquit nudas; passim etiam in latere
 sinistro, quod aëris iniuriis diutius expositum forte
 fuit, corium hinc inde cariosum quasi et a superfi-
 cie exesum apparet. Sed maximam partem, a dex-
 tro praesertim latere, quod depictum fuit, superfi-
 ciem ita seruauit integram, vt per totum illud la-
 tus, itemque in vertice inter orbitas crebri pori,
 seu vt rectius dicam lacunae minutae, quibus forte
 pili infederunt, appareant. Imo in regione mandi-
 bulae, a latere dextro quibusdam locis copiosi ad-
 huc supersunt pili, fasciculatim nascentes, maximam
 partem ad radicem fere vsque detriti, hinc inde
 vero ad duas tresue lineas longi, antrorsum atque
 deorsum prostrati, rigiduli, gryseo-cinerei, prae-
 ter vnicum alterumue pilum nigrum singulo fasci-
 culo

Tab. XV.
Fig. 1.

culo additam, paulo rigidiores reliquis. — Mirum maxime quod et orbitas obtegens palpebrasque formans corii pars maximam partem incorrupta supersit, ita ut palpebrarum aperturæ, difformes licet, vix digitum admittentes, ipsumque circa palpebras corium in rugas subcirculares resiccatum appareant; dum ipsa oculorum caua luto argilloso seu humo animali repleta videntur, quale partem quoque cavitationis cranii occupauerat. Ad sunt sub corio fibrae tendineae copiosae ac satis firmæ, musculorum maxime temporalium atque masseterum reliquiae, et in faucibus fibrarum pterygoidearum fasciculi insignes dependent.

Ossa denudata flauo colore tincta sunt, neque adeo solida, ut in aliis fossilibus Rhinocerotum craniiis. Praesertim os scutiforme, quod cornu nasalis firmamentum praestat, cum subiecto fulcro osseo crassissimo vomeri comparando nondum coaluit, sed harmonia tuberculosa totius plani, ut epiphyses ossium iuniorum solent, inarticulatur. Extremitates maxillarum neque dentium nec alueolorum vestigium vllum habent, imo passim integumentorum reliquiis incrustatae sunt; primusque molaris a margine terminali mandibulae quadripollicari interuallo distat. Ulteriore hic omitto maxillae atque dentium descriptionem, quae statim e cranio Rhinocerotis in Dauria citeriore reperto praestabitur; adeoque tantum mensurae quaedam capitis, de quo agitur, addendae supersunt;

Oculo-

Oculorum aperturæ ab apice rostri ossei distant - - - - -	1 ^l . 2 ^{ll} . 10 ^{lll} .	Tab. XV. Fig. 1.
Eaedem inter se per ephippium ad litt. <i>a</i>	11. 7.	
Sed ducto per gulam filo - - -	2. 2. 6.	
Circumferentia extremi rostri pone rictum	2. 6. -	
Superior maxilla inferiorem supereminet	- 1. 1.	
Latitudo extremitatis mandibulae -	- 3. 3.	
Latitudo vomeris sub osse cornigero rostri	- 3. 3.	
Circumferentia capitis pone tuber nasi -	3. - 3.	
Circumferentia trans ipsas orbitas aream- que frontalem cornigeram - - -	3. 3. 8.	
Altitudo verticalis capitis in medio ephippii - - - - -	1. 1. -	
Axis transuersa per orbitas - - -	- 10. 6.	
Eadem ad posticam basin zygomaticum	- 11. 7.	

Pes, qui mihi superest, *posticus* sinistri, ni Fig. 2. 3^d fallor, cruris non solum corium maximam partem pilis eorumue radicibus instructum, integerrimum, tendines et ligamenta calcis robustissima conseruauit, sed corium etiam vsque ad flexuram genu integerrimum fuerat, inque locum musculorum limus atra corii vacuum occupabat. Extremitas pedis in tres ungulas fissa est, quarum soli ossei nuclei, conseruato hinc inde periosteo supersunt, calcæi vero cornei abscesserunt neque simul fuere adlati. Pili in multis locis corii adhuc supersunt, ab vna ad tres lineas longi, satis rigidi, sordide cinereo-pallescentes; totumque pedem iisdem fasciculatim nascentibus, deorsumque prostratis oblitum fuisse e relictis detritorum reliquiis apparet. Tantam vero pilorum copiam,

